

lístků pro volbu starosty, jest tu stále ještě stadium »před volbou starosty«, ve kterém nároky na úřad náměstka mohou býti vzneseny.

Byť tedy v daném případě na příslušný dotaz předsedy volební komise, činí-li strany nárok na úřad náměstka, žádná ze stran ihned nárok takový nepřihlásila, a byť předseda pak prohlásil, že »se přikročí« k volbě starosty z celého sboru, nemůže se potom vznesený nárok pokládati za opožděný, když byl — jak právě vyloženo — učiněn ještě dříve, než akt volební se započal. Nesrovnává se tudíž se zákonem, shledal-li žal. úřad uplatnění nároku na úřad náměstka starosty opožděným, protože se stalo v době, když o postupu volby bylo platně rozhodnuto.

Č. 4849.

Stavební právo: * Okolnost, že stavební úřad vytýčení stavební čáry a niveau ve smyslu § 44 zák. o stavebním ruchu č. 35/1923 stavebníku výslovně odepře, nebrání stavebníkovi, aby po uplynutí stanovené tam 3denní lhůty vytýčení provedl sám.

(Nález ze dne 30. června 1925 č. 12.893).

V ě c: Obec hlavního města Prahy proti zemské správě politické v Praze stran vytýčení stavební čáry a rovinné výšky.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á .

D ů v o d y: Podáním z 29. března 1924 zažádal Ing. Rud. Š. jménem mutějovických kamenouhelných dolů Union u magistrátu hl. města Prahy za vytýčení stavebních čar a určení výšek pro stavbu 3 domů činžovních na pozemku č. kat. . . . v Praze II., k nimž uděleno zásadní povolení stavební rozhodnutím zsp-é z 23. dubna 1923. Výměrem z 9. dubna 1924, doručeným téhož dne, dostalo se mu vyrozumění, že dle schváleného a pravoplatně potvrzeného plánu polohy na uvedeném pozemku projektováno jest předmostí nového spojovacího mostu přes Vltavu, a že tudíž žádanou čáru stavební a výšku rovinnou pro činžovní dům vytýčiti nelze. Podáním ze 14. dubna 1924 oznámila na to jmenovaná firma magistrátu, že hledíc k uvedenému výměru dala si dle § 44 zák. o stav. ruchu vytýčiti tuto čáru sama za pomoci úředně autorisovaného civ. geometra, a přiložila o tom sit. pláněk. Výměrem z 16. dubna 1924 ji magistrát vyrozuměl, že oznámení to neběře na úřední vědomí, ježto vytýčení stalo se teprve po pravoplatném doručení výměru magistrátu z 9. dubna 1924, kterým žádost za vytýčení čáry byla zamítnuta, ustanovení § 44 zák. o stav. ruchu má pak platnost jen pro ten případ, když úřad o žádosti stavebníkově nerozhodl. K podanému rekursu zrušila zsp nař. výměr jako nezákonný, uvádějíc, že § 44 zák. o stav. ruchu dává stavebníkovi právo, aby si sám oprávněným technickým znalcem dal vytýčiti stavební čáru a niveau nejen tehdy, když stavební úřad s vytýčením je v průtahu, nýbrž i tehdy, když vytýčení výslovně odepře, jako se stalo zde.

O stížnosti podané do tohoto rozhodnutí nss uvážil:

Paragraf 12 stav. řádu pro Prahu stanoví, že stavební úřad má prve, než se na staveništi skutečně počne stavěti, čáry tříd neb ulic a niveau

vytýčiti, a to vždy nejdéle v osmi dnech po tom, kdy za to bylo žádáno. Toto vytýčení stavební čáry a niveau dle § 12 stav. řádu je aktem podstatně jiným nežli »ustanovení čáry a niveau« ve smyslu § 14 násl. staveb. ř. Kdežto toto »ustanovení« čáry a niveau jest právním aktem, kterým se autoritativně určuje právní posice stavebníkova, jde při »vytýčení« čáry a niveau podle § 12 stav. ř. toliko o opatření ryze faktické, kterým se čára a výše rovinná dle § 14 stav. ř. stanovená a dle § 16 při intimaci onoho aktu v plánu vyznačená také na staveništi samém úředními orgány fixuje. Jsou-li čáry stavební a niveau ve smyslu § 14 a násl. již stanoveny, má stavebník na »vytýčení« jich podle § 12 bezpodmínečný nárok. Stavební úřad nemá tu již o čem rozhodovati — rozhodovací oprávnění jeho jest konsumováno »stanovením« čáry a niveau —, nýbrž je prostě bezvýhradně povinen žádané faktické opatření vytýčení čáry a niveau provést. Odepření tohoto opatření není žádným rozhodnutím, které by mohlo alterovati právní posici stavebníkovu, nýbrž prostým odepřením faktického úkonu, na jehož provedení stavebník má nárok.

Paragraf 44 zák. o stav. ruchu v zájmu usnadnění stav. podnikání ukládá stav. úřadu povinnost, aby vytýčil stav. čáru a niveau do 3 dnů po doručení stavebního povolení, a zmocňuje dále stavebníka, aby »jinak« — tedy nezachová-li se stav. úřad podle své povinnosti —, provedl sám toto vytýčení, přibírá oprávněného technického znalce na nebezpečí a náklad obce. Jediným předpokladem pro tento svépomocný postup stavebníkův jest, že stav. úřad do 3 dnů po doručení stav. povolení čáru a niveau nevytýčil. Ocitl-li se stav. úřad takto v prodlení, jest stavebník bez dalšího oprávněn vytýčení sám provést, a nemůže v tom svém oprávnění býti zdržen ani tím, že mu stav. úřad výslovně vytýčení odepře. Neboť — jak plyne z hořejších úvah — není takovýto výrok stav. úřadu rozhodnutím právní moci schopným, které by právní posici stavebníkovu mohlo autoritativně určovati resp. měniti, nýbrž pouhým dokumentováním, že stav. úřad faktické opatření mu uložené provéstí odepírá. Nemá proto vůči stavebníkovi žádný jiný význam a účinek nežli prosté neprovedení vytýčení čáry a niveau; podle zmocnění, jež dává stavebníku § 44 zák. o stav. ruchu, je tudíž stavebník oprávněn vyrozumění takové prostě ignorovati, a není třeba, aby prve ještě v cestě instanční domáhal se jeho změny. Poněvadž v daném případě stav. úřad nesporně do tří dnů po doručení stav. povolení stavebníku čáru a niveau nevytýčil, byl stavebník v základě § 44 zák. o stav. ruchu oprávněn učiniti tak sám. Nař. rozhodnutí je tudíž ve shodě se zákonem, pročež bylo stížnost, jež spočívá na nesprávném pojetí právní povahy aktu vytýčení čáry a niveau a nesprávném výkladu § 44 zák. o stav. ruchu, jako bezdůvodnou zamítnouti.

Č. 4850.

Stavební právo: I. * Rozhodnutí stavebního úřadu o žádosti za povolení stavební, kterým stavební úřad udělí povolení to jen »zásadně« s tím, že v plánech provedeny budou určité změny, jež předložiti jest znovu stavebnímu úřadu ku schválení, je schopno právní moci. — II.